

Morten Østergaard (RV):

I Det Radikale Venstre er vi stærkt optaget af at forebygge kriminalitet og recidiv. Vi tror som bekendt ikke, at længere straffe er det mest effektfulde værktøj hertil, og vi vil gerne i dag kvittere for, at regeringen på det punkt nu er kommet til samme erkendelse.

Endvidere ser vi med største bekymring på det enorme pres på landets fængsler. I det fremsatte lovforslag og bemærkningerne hertil er der stor fokus på befolkningens retsfølelse. Vi mener, at de alenlange ventelister til danske fængsler i sig selv udgør en krænkelse af befolkningens retsfølelse, og ikke mindst af den grund er vi som udgangspunkt konstruktivt indstillet over for bestræbelser på at imødegå de her problemer.

Kl. 18.00

Vi nærer dog en række bekymringer ved det fremsatte forslag, som udvalgsarbejdet nødvendigvis må bringe afklaring af, for at vi i den sidste ende kan tilslutte os.

Den tidlige prøveløsladelse er ikke en ret, men vil bero på et skøn fra kriminalforsorgens side. Det kan frygtes, at der vil opstå tvivl om retssikkerheden, hvis praksis bliver ugennemskuelig.

I den forbindelse er det også væsentligt at belyse konsekvenser af en delegering af beslutningskompetencen til institutionslederne, som forslaget lægger op til, efter en indkøringsfase. Kan institutionerne forventes at varetage hensynet til befolkningens retsfølelse? Er der grund til at frygte, at kompetence placeret decentralt vil medføre øget spænding mellem indsatte og ansatte, når disse reelt gives nøglen til gennemskøn at bedømme en indsats for at bryde sin kriminelle løbebane?

Tidlig prøveløsladelse vil kunne gives til personer, der har gode forhold privat, og hvis forbrydelsen ikke er en del af et kriminelt mønster, hedder det i lovforslaget. Princippet om lighed for loven må ikke kunne anfægtes, og det er der risiko for med den bestemmelse, og spørgsmålet om en hurtig domstolsprøvelse kunne overvejes i denne sammenhæng.

En stor gruppe indsatte i danske fængsler har netop begået de forbrydelser, der skal udvises særlig forsigtighed med ved tidlig prøveløsladelse. Spørgsmålet er, om de ønskede præventive effekter overhovedet opnås, når man tager i betragtning, at de, der får glæde af at gøre en ekstra indsats med hensyn til uddannelse og lig-

nende, begrænser sig til kriminelle i den lettere afdeling.

Med andre ord: Hvis man er dømt for noget rigtig alvorligt, er det lige meget, om man følger et uddannelsesforløb, går på afvænnings eller lignende, for man bliver som udgangspunkt ikke prøveløsladt alligevel. Motivationen til at gøre en indsats forsvinder, og det var faktisk det modsatte, der var hensigten.

Det er ikke hver dag, at Det Radikale Venstre ser en tolkning af regeringens noget for noget-mantra, som virker appellerende eller samfundsmæssigt frugtbart, men lige præcis i denne her sammenhæng, hvor der skabes en incitamentsstruktur målrettet til resocialisering af dømte kriminelle, er vores interesse vakt, og vi noterer os, at der i høringsvarene er en række af kriminalforsorgens frontmedarbejdere, der forventer en positiv effekt ved et sådant koncept.

Vi er derfor klar til at gå til udvalgsarbejdet med opsmøgede ærmer, idet vi finder, at der er behov for at få belyst de her problemstillinger og skabe den afgørende klarhed på de områder, hvor teksten, som den ser ud nu, kan give anledning til tvivl.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne starte med endnu en gang at undre mig over de korte høringsfrister. At man har givet folk 3 eller 4 dage inklusive en weekend til at svare på det her forslag, synes jeg er helt uacceptabelt, og at mange så alligevel har været i stand til at lave så lange svar, synes jeg er imponerende. Men jeg mener altså, at man i Justitsministeriet alvorligt bør overveje, om man skal sende ting i høring, hvis man alligevel ikke giver folk ordentlig tid til at høre dem, eller om man måske skulle sige, at 2 uger mere til høringen nok var givet godt ud for, at vi får nogle kvalificerede høringssvar, som også kan bruges i det videre arbejde.

Jeg vil så sige, at her har mange alligevel lagt sig i selen for at komme med høringssvar, men jeg synes ikke, det er rimeligt.

Med hensyn til selve forslaget har vi jo i Enhedslisten den holdning, at det som regel er værre at sætte folk i fængsel, at det går dem værre, når de kommer i fængsel. Nogle er vi så nødt til at anbringe der alligevel, men prøveløsladelse er så et udmærket middel til at prøve at få folk ud. I den sammenhæng er det selvfølgelig bedre med en prøveløsladelse efter halv tid end efter to tredjedele: